

ESTRATO CERO

JULIA LLERENA

BLUEPROJECT
FOUNDATION

ESPAÑOL

La Blueproject Foundation presenta la exposición "estrato cero" de Julia Llerena, la segunda artista residente seleccionada en la pasada convocatoria de la fundación. Su propuesta se podrá ver en la Sala Project del 11 de mayo al 8 de julio de 2018.

"Julia Llerena desarrolla una capacidad máxima de abstracción en la acción de su trabajo y esto se hace visible en el resultado. En sus investigaciones, que podemos catalogar de arqueológico-memorísticas, no deja de mirar al suelo, pensando y estando a la vez en otros planetas. En una entrevista realizada hace ya unos años, la artista afirmaba: 'trato de hacer una metáfora contenida del universo'. Esta profunda inocencia de querer comprender el mundo puede que sea el motor de su obra, pero no es tan inocente como parece, si no que coloca como sujeto y protagonista de su relato al subconsciente, conformando una rotunda plasticidad física en la realización final.

En esa misma entrevista también decía: "siempre he tenido la sensación de estar en otra parte". Esa "otra parte" está en el subsuelo y aflora a la superficie de la mano de la artista, que tiene como cometido una observación metodológica a la que prosigue la recogida y clasificación de objetos encontrados para su posterior presentación.

Ya lo dijo el maestro Robert Smithson en su día: 'There is no order outside the order of the material (no hay orden más allá del orden de lo material)'; y esta frase la adopta Llerena como lema, donde ese orden se convierte en un lenguaje, investigando sobre la comunicación basada en un nuevo alfabeto objetual que la artista desarrolla en su creación.

Exploradora urbana, Llerena, a la manera de Mark Dion, se interesa por los desechos callejeros no perecederos (trozos de vidrio, acero, cemento, hierro, cobre, piedras, etc...) que cataloga como restos de unas pautas de comportamiento y consumo de nuestra civilización contemporánea. La diferencia con el método científico está en el resultado, donde la artista se deja llevar por las cualidades de lo recolectado, su atracción puramente matérica y estética. El escritor portugués Antonio Lobo Antunes dice que 'cada vez más, el material del que trato se vuelve autónomo, independiente de mi voluntad'. Una frase que nos sirve de referencia porque Llerena, dándole la vuelta, lucha contra esa idea y convierte el conjunto de sus colecciones en un lenguaje que quiere transmitir después de haberlo hecho propio.

La palabra *estrato* aparece repetidamente tanto en títulos como en explicaciones de sus obras, pero los estratos de Llerena no son todos subterráneos, sino que también se elevan a la superficie y parecen querer alcanzar un más allá.

De Llerena me gusta esa capacidad de mezclar abstracción y concreción, de soñar despierta, de 'tratar de hacer una metáfora contenida del universo' y, a la vez, de trazar unas líneas férreas de actuación. A partir de fragmentos recogidos simultáneamente tanto de manera casual como metódica, bajo un método de deconstrucción y reconstrucción, la artista retoma las palabras de Gilles Deleuze al pie de la letra: 'ser sensible a los signos, considerar el mundo como cosa a descifrar, es sin duda un don'".

Una metáfora contenida del universo, texto de Virginia Torrente

ESTRATO CERO

JULIA LLERENA

BLUEPROJECT
FOUNDATION

CATALÀ

La Blueproject Foundation presenta l'exposició "estrat zero" de Julia Llerena, la segona artista resident seleccionada a la passada convocatòria de la fundació. La seva proposta es podrà veure a la Sala Project de l'11 de maig al 8 de juliol de 2018.

"Julia Llerena desenvolupa una capacitat màxima d'abstracció en l'acció del seu treball i això és fa visible en el resultat. A les seves investigacions, que podem catalogar d'arqueològic-memorístiques, no deixa de mirar a terra, pensant i estant alhora en altres planetes. En una entrevista realitzada fa ja uns anys afirmava: 'tracto de fer una metàfora continguda de l'univers'. Aquesta profunda innocència de voler comprendre el món pot ser que sigui el motor de la seva obra, però no és tan innocent com sembla. Sinó que col·loca com a subjecte i protagonista del seu relat al subconscient, conformant una rotunda plasticitat física en la realització final.

En aquella mateixa entrevista també deia: "sempre he tingut la sensació d'estar a un altre lloc". Aquest "altre lloc" està en el subsòl i aflora a la superfície de la mà de l'artista, que té com a comès una observació metodològica a la qual prossegueix la recollida i la classificació d'objectes trobats per a la seva posterior presentació.

Ja ho va dir el mestre Robert Smithson en el seu dia: 'There is no order outside the order of the material (no hi ha ordre més enllà de l'ordre material)'; i aquesta frase l'adopta Llerena com a lema, on aquest ordre es converteix en un llenguatge, investigant sobre la comunicació basada en un nou alfabet objectual que l'artista desenvolupa en la seva creació.

Exploradora urbana, Llerena, a la manera de Mark Dion, s'interessa per les deixalles del carrer que no pereixen (trossos de vidre, acer, ciment, ferro, coure, pedres, etc.) que cataloga com restes d'unes pautes de comportament i de consum de la nostra civilització contemporània. La diferència amb el mètode científic està en el resultat, on l'artista es deixa emportar per les qualitats del que és recol·lectat, la seva atracció purament matèrica i estètica. L'escriptor portugués Antonio Lobo Antunes diu que 'cada cop més, el material que tracto es torna autònom, independent a la meua voluntat'. Una frase que ens serveix de referència, ja que Llerena, donant-li la volta, lluita contra aquesta idea i converteix el conjunt de les seves recol·leccions en un llenguatge que vol transmetre després d'haver-lo fet propi.

La paraula *estrat* apareix repetidament tant en els títols com en les explicacions de les seves obres, però els estrats de Llerena no són tots subterranis, sinó que s'elevan a la superfície i semblen voler arribar a un més enllà.

De Llerena m'agrada aquesta capacitat de mesclar l'abstracció i la concreció, de somiar desperta, de 'tractar de fer una metàfora continguda de l'univers' i, al mateix temps, de traçar unes línies fèrries d'actuació. A partir dels fragments recollits simultàniament tant de manera casual com metòdica, sota un mètode de deconstrucció i reconstrucció, l'artista reprèn les paraules de Gilles Deleuze al peu de la lletra: 'ser sensible als signes, considerar el món com una cosa a desxifrar, és sens dubte un do'".

Una metàfora continguda de l'univers, text de Virginia Torrente

ESTRATO CERO

JULIA LLERENA

BLUEPROJECT
FOUNDATION

ENGLISH

The Blueproject Foundation presents the exhibition "stratum zero" by Julia Llerena, the second resident artist selected from the open call. Her project can be visited from May 11 to July 8 2018 at the Sala Project.

"Julia Llerena develops a high capacity of abstraction in the action of her work, which is visible in the result. In her research, which one can catalog as archeological-mnemonic, she does not stop looking at the ground, thinking and being at the same time on other planets. In an interview that took place a few years ago, the artist stated: 'I try to make a contained metaphor of the universe'. This deep innocence of trying to understand the world might be the driving force of her work, but it is not as innocent as it seems. Instead, she places the subject and the lead of her story on the subconscious, by forming a resounding physical plasticity in the final execution.

In the same interview, she also said: "I have always had the feeling of being somewhere else". This "somewhere else" is in the subsoil and it appears on the surface by the hand of the artist, which has as its purpose a methodological observation to which follows the collection and classification of the found objects for their final presentation.

As Robert Smithson said once: 'There is no order outside the order of the material'; and this sentence is adopted by Llerena as a motto, where that order becomes a language by researching about the communication based on a new objectual alphabet that the artist develops in her creation.

As an urban explorer, Llerena, in a similar way as Mark Dion does, is interested in the non-perishable street waste (pieces of glass, steel, cement, iron, copper, stones, etc.) that she catalogs as remains of some patterns of behavior and consumption of our contemporary society. The difference with the scientific method is in the result, where the artist is carried away by the qualities of the collected, which is just based in purely material and aesthetic attraction. The Portuguese writer Antonio Lobo Antunes says that 'more and more, the material I deal with becomes autonomous, independent of my will'. A sentence that serves us as a reference, because Llerena, changing things up, fights against this idea and turns all of her compilation into a language that she wants to transmit after having made it her own.

The word *stratum* appears repeatedly both in the titles and explanations of her works, but the strata of Llerena are not all underground, but also raise to the surface and seem to reach beyond.

From Llerena I like the ability to mix abstraction and concretion, to daydream, to 'try to make a contained metaphor of the universe' and at the same time, to draw some fierce lines of action. From fragments casually and methodically collected, under a method of deconstruction and reconstruction, the artist takes the words of Gilles Deleuze accurately: 'Being sensitive to signs, considering the world as something to be deciphered, is undoubtedly a gift.'

A contained metaphor of the universe, text by Virginia Torrente

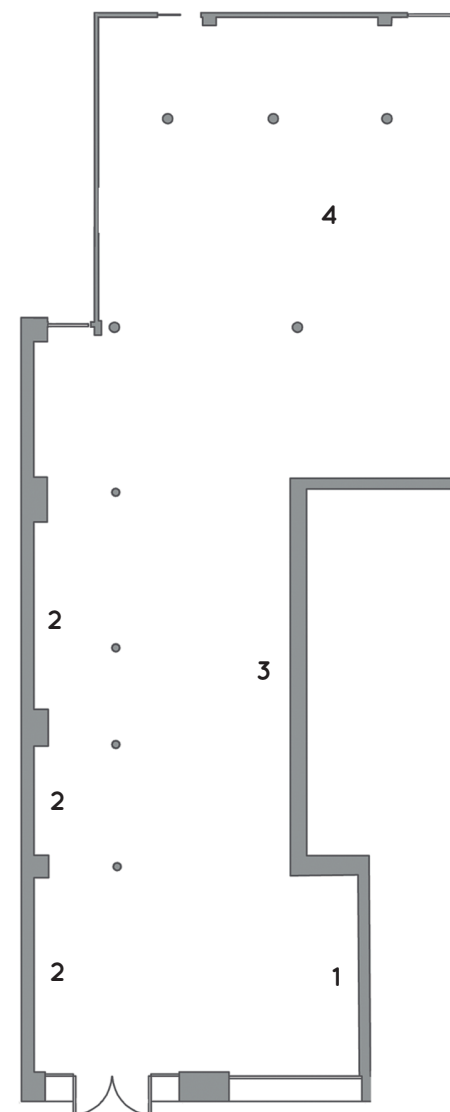
SALA PROJECT

11.05.2018 - 08.07.2018

BLUEPROJECT
FOUNDATION

ESTRATO CERO

JULIA LLERENA

- 1 *6 páginas (El impulso de archivo)*, 2018
Found objects on crystal, wooden shelves
225 x 60 x 5 cm
- 2 *Estrato 1*, 2018
Found objects on sheets of the
Archaeological Map of Barcelona,
wooden structure
29 x 44 cm
- 3 *Pensamiento*, 2016
Found objects on wooden shelves
250 x 82 x 5 cm
- 4 *Estrato 0*, 2018
Found objects on sheets of the
Archaeological Map of Barcelona,
wooden structure
588 x 297 cm

